

32. møde.

Fredag den 22. april kl. 12.15.

Formanden:

Den første sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af færdselslov [af Voigt m. fl.].

(Lovforslag nr. L 71. Fremsat 9/3 77. Første behandling 18/3 77. Betænkning 15/4 77. 1. del af anden behandling 19/4 77. Tilføjelse til betænkning 19/4 77. 2. del af anden behandling 22/4 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Voigt) (FP):

På baggrund af de afstemninger, der nu har fundet sted her ved andenbehandlingen, har jeg ment, det skal stå i Folketingets Forhandlinger, at fremskridtspartiet naturligvis stemmer for sit eget lovforslag. Vi havde gerne set, at der kunne være blevet en todelt afstemning om hver paragraf for sig, men den procedure kan man ikke anvende. Det er enten et ja eller et nej til lovforslaget, og fremskridtspartiet ønsker naturligvis at stemme ja til de 30 km, idet det er det helt centrale i dette lovforslag, at vi har fået hastigheden ned.

Jeg håber da, at det går ved den afstemning, der nu skal foretages, som hr. Niels Helveg Petersen var inde på, at det bliver et enigt folketing, der vedtager lovforslaget. Det glæder mig meget, at fremskridtspartiet hermed får sit første lovforslag efter det afholdte folketingsvalg vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af Ringe statsfængsel [af Voigt m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 11. Fremsat 9/3 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Inden for de sidste to år er der med hensyn til kriminalitetsudviklingen sket det set med samfundets øjne glædelige, at den stigning i antallet af anmeldte forbrydelser, som havde fundet sted i en årrække, er vendt til et fald. Dette har igen medvirket til, at gennemsnitsbelægningen i kriminalforsorgens anstalter i 1976 har været lavere end i de senest foregående år.

Faldet i antallet af fængselsindsatte har samtidig med ibrugtagelsen den 1. januar 1976 af statsfængslet i Ringe bevirket, at presset på kriminalforsorgens ældre, lukkede anstalter er lettet, således at det har været muligt – og forhåbentlig også fortsat vil være muligt – at lukke afdelinger. Dette er en forudsætning for, at der kan gennemføres de nødvendige ombygninger og moderniseringer i de gamle bygninger, hvor frihedsberøvelse i dag i vidt omfang sker i celler, der burde kondemneres.

Statsfængslet i Ringe er et vigtigt led i den humanisering af kriminalforsorgen, som har fundet sted i de senere år. Det er efter min mening et åbenbart behov for et moderne lukket fængsel, hvor unge lovovertrædere kan anbringes under tidssvarende forhold, vi har fået opfyldt med Ringe statsfængsel. Det er efter min opfattelse også åbenbart, at når man for første gang i flere menneskealdre åbner et nyt fængsel, skal man forsøge at gå nye veje.

Forsøgene i Ringe drejer sig dels om personaleopbygningen, der er gennemført på en sådan måde, at det medfører betydelige besparelser i forhold til personaleudgifterne ved de øvrige lukkede fængsler, dels om forhold vedrørende de indsatte.

Ud fra ønsket om at pålægge den enkelte